

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் புதுதில்லியில் 29.5.2007
அன்று நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய
ஆங்கில உரையின் தமிழ்வடிவம்.

மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களே! தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின்
உறுப்பினர்களே!

உங்கள் அனைவருக்கும் எனது உளம் கனிந்த நல்வாழ்த்துகளைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பதினோராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம்
பெறும் வேளாண்மை மற்றும் அதைச் சார்ந்த துறைகளுக்கான அணுகுமுறைகள்
பற்றி விவாதிப்பதற்காக இன்று இங்கு நாம் கூடியுள்ளோம். மாட்சிமை மிகுந்த
இந்த மன்றம், தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் துணைக்குழு அளித்த அறிக்கையின்
அடிப்படையில் உணவு மற்றும் வேளாண்மை வளர்ச்சி குறித்துத் தனது
கவனத்தைச் செலுத்துவது குறித்து நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.
வேளாண்மைக்குப் புத்துயிர் அளிக்காவிடில், ஊரகப் பகுதிகளில் வாழும்
ஏராளமான மக்களுக்கு, உயரளவிலான பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது
அர்த்தமற்றதாகிவிடும்.

2. நீர், மிகவும் அரிதான ஓர் ஆதாரமாகும். வேளாண்மை உற்பத்தியின்
தற்போதைய அளவைப் பேணிக்காப்பதற்குக்கூடத் தேவையான நீர் உரிய
நேரத்தில் கிடைப்பது அரிதாகி வருகிறது. நதிநீரைப் பங்கீட்டுக்கொள்ளும்
மாநிலங்களுக்கு இடையே முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடிய பல நிகழ்வுகளைக்
கடந்த சில மாதங்களாக நாம் சந்தித்து வருகிறோம். “மாநிலங்களுக்கு

இடையிலான நீர்ப் பங்கீட்டுப் பிரச்சினையில், அந்தப் பிரச்சினைக்குள்ளான அனைத்துத் தரப்பினரின் நலனையும் கவனத்தில் கொண்டு, விரைவில் ஒரு சுமுகமான தீர்வு எட்டப்பட்டு உறுதி செய்வதற்காக, ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும்” எனக் குறைந்தபட்ச தேசிய பொதுத்திட்டத்தில் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நதிகளை நிர்வகிப்பதற்கான நமது தற்போதைய நிறுவன நடைமுறை செயலிழந்து போய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. புதிய ஒரு நிறுவன நடைமுறையை நாம் ஏற்படுத்தாவிடில், நதி நீர்ப் பங்கீடு என்பது மாநிலங்களுக்கு இடையே முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தும் ஒரு பிரச்சினையாக மாறலாம். இது சரியான நேரத்தில் முறையாகக் கவனிக்கப்படாவிடில், எதிர்வரும் காலங்களில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு அச்சுறுத்தலாகக்கூட அமைந்துவிடக்கூடும். மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நதிகளைத் தேசியமயமாக்குவது மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பிற்குள் இருப்பதாக அரசியலமைப்புச் சட்டம், மத்திய பட்டியலில் 56-வது பதிவில் காணப்படுகிறது. நதிகளைத் தேசியமயமாக்குவது மட்டுமே, இந்தச் சிக்கலுக்கு நீண்ட காலத் தீர்வாக அமையும். எனவே இதற்குரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3. குடிநீர் மற்றும் விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீருக்காக கர்நாடகம், கேரளம், ஆந்திரப்பிரதேசம் ஆகிய அண்டை மாநிலங்களையே

தமிழ்நாடு சார்ந்துள்ளது. அந்த மாநிலங்களிலிருந்து இங்கே வந்திருக்கும் நண்பர்களிடத்தே நான் மிகுந்த மரியாதை கொண்டுள்ளவன் எனினும் இருதரப்பு ஒப்பந்தம், நடுவர் மன்றம், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் நோக்கங்கள் நீரைப் பொறுத்த வரையில் நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியாக வேண்டும். நீர் பற்றாக்குறை பற்றி நீண்ட காலமாக நாம் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும், தேவைக்கு அதிகமாக நீர்வசதியுள்ள இந்த மாநிலங்கள், கடுமையான தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் அவதியும் தனது அண்டை மாநிலமான தமிழகத்திற்கு, இயற்கை ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்து அளிப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டி வருகின்றன. இது, நமது கூட்டாட்சி அமைப்பின் சிறப்பினைப் பறைசாற்றுவதாக இல்லை. தற்போதைய நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அறுவை சிகிச்சை அவசியம் என்றாலும், அதைக் குணப்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஒரு வேளை மருந்து கூட தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்திட இதுவரை வழி செய்யப்படவில்லை. எனவே, தண்ணீருக்காக ஏங்கித் தவிக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கு, அதன் அண்டை மாநிலங்களோடு உள்ள மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த உறவுக்கு எந்தவித குந்தகமும் ஏற்படாத வண்ணம், உதவிக்கரம் நீட்ட முன்வருமாறு மத்திய அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4. வேளாண்மையைப் பொறுத்தமட்டில், பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டும், பல வல்லுநர்களும், தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களும் நீண்ட அறிக்கைகளைத் தயாரித்திருந்தும், மானாவாரி விவசாயத்தில் எந்த ஒரு பெரிய மாற்றமும் இதுவரை ஏற்படவில்லை. தேவையான நேரத்தில் தேவையான அளவு

தண்ணீர் கிடைக்க வழிசெய்வதே, வேளாண் உற்பத்தியையும், விவசாயிகளின் வருமானத்தையும் பெருக்குவதற்குத் திறவுகோலாகும்; சிறந்த பயிர் வளர்ப்பு முறைகள் மட்டுமே போதாது. கடந்த தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில், தீபகற்ப நதிகளை இணைப்பதன் உடனடி தேவைபற்றி வலியுறுத்தி இருந்தேன். “குறைந்த செலவில் தேவையான இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதியை விரிவுபடுத்த” திட்டக்குழுவின் அணுகுமுறை ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தென்னக நதிகளிலிருந்து தொடங்கி, நதி நீர் இணைப்புகளுக்கான சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்வதற்குக் குறைந்தபட்சத் தேசிய பொதுத் திட்டத்தில் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீர்வள ஆதார அமைச்சகத்தின்கீழ் இயங்கி வரும் தேசிய நீர் மேம்பாட்டு முகமை, தீபகற்ப நதிகளை இணைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு அறிக்கையை ஏற்கனவே தயாரித்து அளித்துள்ளது. தேவைக்கு அதிகமாக நீர் உள்ள ஆற்றுப்படுகையிலிருந்து பற்றாக்குறைப் பகுதிகளுக்கு நீரைக் கொண்டு செல்வது தொழில் நுட்ப ரீதியாக சாத்தியம் எனவும், பொருளாதார ரீதியாக நிலைத்து நிற்கக் கூடியது எனவும் அது தனது முடிவுரையில் கூறியுள்ளது. வேளாண்மையை முன்னேற்றமடையச் செய்வதில் நாம் தீவிரமாக இருப்பது உண்மை என்றால், நாம் மேலும் காலதாமதமின்றி, உடனடியாகச் செயல்பட வேண்டும். இந்தப் பதினோராவது திட்டத்தில் வேளாண்மை துறைக்கான அணுகுமுறைகளில், தீபகற்ப நதிகளை இணைப்பதற்கான செயல் திட்டம், சேர்க்கப்பட்டு அதற்கு நிதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டில் நிலவும் மோசமான நிலையினை நான் சுட்டிக் காட்டிட விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திற்குள்ளாகவே உற்பத்தியாகும் வற்றாத ஜீவ நதி என ஒன்றுகூட தமிழ்நாட்டில் இல்லை. மற்ற மாநிலங்கள் விடுவிக்கும் நீரைத்தான் தமிழ்நாடு முழுமையாகச் சார்ந்து நிற்கிறது. அவ்வாறு பிற மாநிலங்களிலிருந்து நீரைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவதில் உள்ள நிறுவனப் பிரச்சினைகளை (institutional problems) நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். தமிழகத்தில், நில மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரம் மட்டும் குறைவாக இல்லை; நிலத்தடி நீர்ப் பற்றாக்குறையினாலும் தமிழகம் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளது. மாநிலத்தில் உள்ள 385 வட்டாரங்களுள், 175 வட்டாரங்கள் நீர் ஆதாரங்களை முற்றிலும் பயன்படுத்தியுள்ளதுடன் அவை அப்பகுதிகளில் தீரும் நிலையிலும் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் மழை பெய்யும் அளவும் குறைவாகவே உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மரபு வழியில் விவசாயத் தொழிலைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்கு இயலாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் துணைக்குழு, நமது நாட்டை 15 வேளாண்-வானிலைப் பகுதிகளாக (agro - climatic regions) வகைப்படுத்தி உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் நிலவும் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் கொண்டு, மற்ற 15 பகுதிகளுக்கும் கூடுதலாக, தமிழ்நாட்டை, மேலும் ஒரு தனி வேளாண்-வானிலைப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை தொடர்பாக நிலவும் அவசர அவசியச் சூழ்நிலைகளையும், அதன் தற்போதைய சிரமமான சூழ்நிலைகளையும் மத்திய

அரசு உணர்ந்திட வேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் தமிழகத்தின் தண்ணீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய, தற்போது நடைமுறையில் உள்ள பல்வேறு நிபந்தனைகளுக்குட்பட்ட மத்திய அரசின் திட்டங்கள் போதுமானவை அல்ல. எனவே, தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையில் மத்திய அரசின் சிறப்புக் கவனத்திற்குரிய மாநிலம் என்ற நிலையில் தமிழகம் உள்ளது. தமிழ்நாட்டில், வேளாண்-காடுவளர்ப்பு, தோட்டக்கலை மற்றும் குறைந்த அளவு நீரில் வளரும் பயிர்கள் ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தும் திட்டத்திற்குச் சிறப்பு மத்திய உதவியை (special central assistance) வழங்கும்படி மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6. தமிழ்நாடு போன்ற நீண்ட கடற்கரைகளைக் கொண்டுள்ள மாநிலத்தில் வேளாண்மை தவிர, கால்நடை பராமரிப்பு மற்றும் மீனளம் ஆகியவற்றிற்குள்ள முக்கியத்துவத்தை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. திட்டத்தில், அவைகளுக்கு உரிய இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பதற்றமான சூழ்நிலையால் தமிழக மீனவர்கள் சந்தித்து வரும் பிரச்சினைகளை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மீன்துறையின் வளர்ச்சி பாதிக்காத வகையில் மீனவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும்படி மத்திய அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7. வேளாண் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகையில், விவசாயிகளின் நலனில் முழுக்கவனம் செலுத்துவதை நாம் உறுதி செய்ய வேண்டும். நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் கடன் சுமையால் மோசமாகப்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இது மிகுந்த கவலையளிக்கக்கூடிய அம்சமாக உள்ளது. சில மாநிலங்களில் தற்கொலை நிகழ்வுகள் நடைபெறவும் வழிவகுத்துவிடுகிறது. தமிழகத்தில் எங்கள் அரசு பொறுப்பேற்ற உடன், 7000 கோடி ரூபாய் அளவிலான பயிர்க்கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான ஒரு துணிச்சலான முடிவினை நாங்கள் எடுத்துச் செயல்படுத்தியுள்ளோம். இந்த முடிவு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உடனடியான நிவாரணத்தை அளித்ததோடல்லாமல், அவர்கள் மீண்டும் வேளாண் கடன் வசதியைப் பெறுவதற்கும் ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. தொடர்ச்சியாக, மூன்று ஆண்டுகள் இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்படும் இடங்களில், சிறு, குறு மற்றும் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்று தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் துணைக்குழு பரிந்துரை செய்துள்ளதை அறிந்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த அடிப்படையில், தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்துச் செயல்படுத்தியுள்ள விவசாயிகளின் கூட்டுறவு கடன்களைத் தள்ளுபடி திட்டத்தில் மத்திய அரசு பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்ற எனது கோரிக்கையினை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

8. நம்முடைய நாடு ஒரு மிகப் பெரிய நாடாகும். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் எடுக்கப்பட வேண்டிய குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் வெவ்வேறாக இருக்கும். மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்கள், அதிகப்படியான நிபந்தனைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவைகளாக உள்ளன; அவைகள் அந்தந்த மாநிலப் பிரச்சினைகளைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுவதால், நிர்வாகச் செலவுகளும் அதிகமாக உள்ளது. எனவே

இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்துவது அவசியமாகிறது. தற்போது பிரித்து வழங்கப்படும் நிதிகளுக்கு மாறாக, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒரு மொத்த மத்திய நிதியுதவியினை வழங்குவது பொருத்தமாக இருக்கும். இவ்வாறு வழங்குவது மத்திய நிதியுதவியினை மேலும் பயனுள்ளதாக ஆக்கும். எனவே, வரும் நிதியாண்டிலிருந்து இந்த மாற்றத்தினை அறிமுகப்படுத்துமாறு திட்டக்குழுவை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9. விவசாயிகள் முன்னேறாமல், இந்தியா முன்னேற முடியாது. விவசாயிகளும் விரைவான வளர்ச்சியில் பங்குகொள்ளும் வகையில் ஒரு புதிய இந்தியாவை நாம் உருவாக்குவதற்கான ஒரு நல்ல விவாதத்தினை இங்கு நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

நன்றி!
